

Yhdellä uhrilla pyhitetyt Hepr. 10:1-18

1. *Laissa on siis tulevan hyvän varjo, ei itse asioiden olemusta. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa.*
2. *Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan?*
3. *Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä.*
4. *Mahdotontahan on, että härkien ja pukkien veri voi ottaa pois syntejä.*
5. *Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: "Uhria ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit.*
6. *Polttouhreihiin ja syntiuhreihiin sinä et mieltynyt.*
7. *Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut - kirjakkääröön on minusta kirjoitettu - tekemään sinun tahtosi, Jumala."*
8. *Ensin hän sanoo: "Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt", vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin.*
9. *Sitten hän sanoo: "Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi." Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen.*

10. *Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti.*

11. *Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä.*

12. *Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.*

13. *Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi,*

14. *sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.*

15. *Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo:*

16. *"Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä."*

17. *Ja sitten: "Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista."*

18. *Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.*

Opillisen osan tiivistelmä

Mikä ja millainen on Jumalan tahto meihin nähden? Mikä on Jumalan tahto Kristukseen nähden? Miten Kristus suhtautui Isän tahtoon? Millainen siunaus on Jeesuksen täydellisestä uhrista? Millaisessa asemassa Jeesus pysyy ikuisesti? Millaisen liiton hän takaa ikuisesti? Miksi täydellisten pitää vielä pyhittyä? Millaisia vihollisia Kristuksella on ja mikä on niiden osa? Näiden kysymysten käsittelyyn Heprealaskirjeen kirjoittaja päättää opillisen osan, jossa hän keskittyy Jeesuksen ylimmäispapilliseen rukous- ja uhripalveluun uuden liiton takaajana.

Aidon pelastuksen ehdot

Laissa on siis tulevan hyvän varjo, ei itse asioiden olemusta. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa. Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan? Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä. Mahdotontahan on, että härkien ja pukien veri voi ottaa pois syntejä. (1-4)

Vanhan liiton uhripalvelus oli vain varjokuva tulevasta todellisesta uhrista. Jumala kyllä hyväksyi eläinuhrit syntien anteeksiantamiseksi, koska ne viittasivat siihen uhriin, jonka hän oli jo hamasta iankaikkisuudesta asti päättänyt antaa oman Poikansa kärsimyksessä ja kuolemassa koko ihmiskunnan kaikkien aikojen syntien sovitukseksi. Eläinuhreissa itsessään ei ollut voimaa tai syytä ihmisten pelastamiseksi synnin syyllisyydestä ja rangaistuksesta. Vanhan liiton uskovat pelastuivat siksi, että he uskoivat Jumalan lupauksen tulevasta Messiaasta, joka murskasi kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan synnin, kuoleman ja Saatana vallan ja avaisi tien Jumalan sydämelle.

Jeesuksen täydellisen uhrin jälkeen ei ole mitään syytä palata entiseen uhrikäyttöön, joka ei kyennyt takaamaan ihmiselle sitä, mikä pelastukseen tarvitaan: Vain täydellinen voi lähestyä Jumalaa. Vain täydellisellä voi olla vapaus synnin syytöksistä sydämessään. Mikään vähempi ei riitä ihmisen pelastukseen. Mutta juuri sen Jeesus hankki meitä varten ensin elämällä täydellisen ja synnittömän elämän meidän sijastamme ja hyväksemme ja sitten ottamalla meidän syntiemme rangaistuksen loppuun asti kärsiäkseen sijaisenamme Golgatan ristin tuskissa. Jokainen jumalaton ja syntinen, joka turvautuu Jeesukseen, saa hänen ansionsa omikseen, hänet luetaan vanhurskaaksi eli täydelliseksi Jumalan silmissä ja hänelle lahjoitetaan syntien anteeksiantamuksessa täysi omantunnon rauha. Kristuksen tähden uskovalta on pääsy rakastavan Jumalan yhteyteen, hänen suosionsa ja laupeutensa alle.

Jumalan pelastustahto

Siksi Kristus sanoo maailmaan tullessaan: "Uhrin ja lahjaa sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit. Polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et mieltynyt. Silloin minä sanoin: katso, minä olen tullut - kirjakääröön on minusta kirjoitettu - tekemään sinun tahtosi, Jumala." Ensimmäinen hän sanoo: "Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mieltynyt", vaikka niitä lain mukaisesti uhrataankin. Sitten hän sanoo: "Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi." Hän poistaa ensimmäisen asettaakseen toisen. Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti. (5-10)

Jotkut ihmiset pitävät Jumalaa julmana, jopa sadistina, kun hän lähetti oman viattoman Poikansa hirvittäviin ristin kärsimyksiin. Heidän mielestään rakastava Jumala voisi ilman noin hirveää kidutustakin antaa ihmisille anteeksi heidän pahuutensa. Samalla he pitävät puhetta ikuisen tulen kadotuksesta "hengellisenä väkivaltana" ja "kammottavana vallankäyttönä".

Niin ajattelevat eivät ymmärrä toisaalta Jumalan täydellistä pyhyyttä ja kirkkautta, joka ei voi sietää pienintäkään syntiä, pahaa tai vääryyttä, eivätkä toisaalta ihmisen synnin hirvittävyttä ja ihmisen täydellistä kyvyttömyyttä pelastaa itseään tai muuttaa itseään Jumalan mitan täyttäväksi. Jumala ei voi hyväksyä mitään pahaa tai vääryyttä. Synnin ja pahan voi poistaa vain oikeudenmukainen rangaistus. Jos Jumala antaisi synnit noin vain anteeksi, se tarkoittaisi sitä, että hän hyväksyisi lopullisesti vääryyden ja pahuuden vallan. Samalla se merkitsisi sitä, että Jumala ei olisi enää Jumala vaan Saatana pahan alkuunpanija saisi lopullisen voiton. Samalla se merkitsisi myös sitä, että Jumala ei olisikaan rakkaus, sillä rakkaus, joka jättää vääryyden kärsineet vaille hyvitystä ja vääryyden tekijät ilman oikeudenmukaista rangaistusta, on todellisen rakkauden irvikuva.

Tapahtukoon sinun tahtosi

Jumala on rakkaus ja hänen tahtonsa on rakkaustahto. Jumala kohdistaa täydellisen rakkautensa ennen kaikkea omaan Poikaansa ja Pyhään Henkeensä. Mutta samalla rakkaudella, jolla hän rakastaa Poikaansa, hän rakastaa myös luomiaan ihmisiä. Hän haluaa heidätkin luokseen samaan kirkkauteen, missä hänen Poikansakin on hänen vierellään valtaistuimella.

Kun rukoilemme ”Isä, tapahtukoon sinun tahtosi!” saatamme ajatella Jumalan kymmentä käskyä, joiden tulisi toteutua meidän elämässämme samalla täydellisellä tavalla kuin taivaassakin. Sinänsä tuossa ajatuksessamme ei ole mitään väärää, mutta ajatus on paljon syvempi. Herra syvin tahto on meidän iankaikkinen pelastuksemme, jossa hän saa kunnian täydellisestä rakkaudesta.

Isän ja Jeesuksen tahdon suunnassa ei ole mitään eroa. Isä halusi pelastaa häntä vastaan kapinaan nousseen ihmiskunnan. Ainoaksi keinoksi siihen osoittautui se, että hän itse omassa Pojassaan sovittaisi ihmisten synnit. Poika rakastaa samalla rakkaudella syntisiä ihmisiä ja siksi hän tahtoi samaa kuin Isäkin. Sekä Isällä että Pojalla on erillinen oma tahto, mutta saman Jumalan persoonina se on täysin yhteinen tahto.

Jo iankaikkisuudessa ennen maailman ja ihmisen luomista Isä ja Poika kävivät neuvonpidon, miten ihmiset voidaan pelastaa takaisin Jumalan yhteyteen, kun he tulisivat lankeamaan syntiin. Keskustelua kuvaa Septuagintan kreikkalaisen käännöksen mukaan lainattu Psalmi 40:7-9, jonka hepreankielinen teksti kuuluu:

Teurasuhria ja ruokauhria sinä et halua – korvani sinä avasit – polttouhria ja syntiuhria sinä et vaadi. Silloin minä sanoin: ”Katso, minä tulen, kirjakääröön on minusta kirjoitettu. Sinun tahtosi, Jumalani, minä teen mielelläni, ja sinun opetuksesi on sisimmässäni.”

Mielenkiintoinen ero on siinä, että heprealaisen alkutekstin ilmaus ”korvani sinä avasit” on käännetty ”ruumiin sinä minulle valmistit”. Eroa on yritetty selittää monella tavalla, mutta meille riittää se, että molemmat ovat Jumalan Hengen inspiroimassa tekstissä ja siis Jumalan sanaa. Isä todellakin valmisti Marian kohdussa Pyhän Hengen voimalla inhimillisen mutta synnittömän ruumiin Pojalleen. Poika koko sydämensä tahdosta halusi sen ja toteutti samalla Raamatun kirjoitusten lupaukset. Koko ajallisen elämän ajan Jeesus tietoisesti toteutti Vanhan testamentin kirjoituksissa luvattua. Todellisena ihmisenä Jeesus, Jumalan Poika, voi samaistua täysin ihmiskuntaan ja kykeni sitten ottamaan kantaakseen myös ihmiskunnan koko syntikuorman sovittaakseen sen Golgatan ristillä.

Jumala valmisti ruumiin Kristukselle (eli ihmisluonnon), jotta hän olisi pätevä olemaan Lunastajamme ja Puolustajamme. Yhdistämällä kaksi luontoa omassa persoonassaan hän on Jumalan ja ihmisen välinen Välittäjä, joka panee kätensä molempien päälle. Hän on rauhantekijä sovittamaan Jumalan ja ihmisen yhteen ja ikuisen liitto Jumalan ja luodun välillä. ”Korvani sinä avasit” viittaa siihen, että Isä opetti täysin Poikaa, valmisti hänet työhön ja otti hänet siihen mukaan.

Kun mikään muu uhri ei olisi sopiva tyydytys Jumalan oikeudenmukaisuudelle kuin Kristuksen itsensä uhri, silloin Kristus astui siihen vapaaehtoisesti: "Katso, minä tulen! Minä tulen mielelläni tekemään sinun tahtosi, oi Jumala! Anna kirouksesi langeda minun päälleni, mutta anna näiden mennä. Isä, minä täytän mielelläni sinun neuvosi ja liittoni kanssasi heidän hyväkseen. Minä täytän mielelläni kaikki lupauksesi, täytän kaikki profetiat." Tämän pitäisi tehdä Kristus ja Raamattumme meille rakkaiksi, sillä Kristuksessa meillä on pyhien kirjoitusten täyttymys.

Kertakaikkisesti pyhitetty

Tämän tahdon perusteella meidät on pyhitetty Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kertakaikkisesti. (10)

Jokainen Jeesuksen Kristuksen uskossa vastaan ottanut on kertakaikkisesti pyhitetty, täydellisesti ja pysyvästi pyhitetty (14). Siinä ei ole vähääkään kysymys meidän omasta tahdostamme, vaan siitä, Isä tahtoi sitä ja että Isälle kuuliaisena Poika tahtoi sen ja myös toteutti sen. Ylimmäispapillisessa rukouksessa ennen ristiä Jeesus rukoili omiensa puolesta näin:

"Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitettyjä totuudessa." (Joh. 17:19)

Kun Isä katselee meitä Herran omia, hän näkee meidät Kristuksen uhriveren läpi. Hän näkee meissä vain oman Poikansa täydellisen pyhyiden ja puhtauden. Pelastettuna me olemme siksi täydellisesti Jumalan pyhyteen kelpaavia, vanhurskautettuja, Jumalalle kokonaan ja täysin erotettuja, hänen käyttöönsä omistettuja. Kysymys on täysin muuttumattomasta asemastamme ja suhteestamme Jeesuksen kautta Isään. Sen perusteella meillä on joka hetki täysi pääsy omistamaan hänen armoaan kaikissa elämämme tilanteissa. Mikään tai kukaan ei voi Herran omaa tästä ihanasta suhteesta erottaa. Paavali kuvaa tätä ihanaa uskovon osaa näin:

Sillä ne, jotka hän on ennalta tuntenut, hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa. Mutta ne, jotka hän on ennalta määrännyt, hän on myös kutsunut, ja ne, jotka hän on kutsunut, hän on myös vanhurskauttanut. Ja ne, jotka hän on vanhurskauttanut, hän on myös kirjastanut. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan! Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme ... Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 8:29-34,38-39)

Täydelliset pyhitetään

Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja uhraa toistuvasti samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä. Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle. Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa as-

tinlaudaksi, sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydelliseksi ne, jotka pyhitetään. (11-14)

Kristuksen Golgatan ristillä antama uhri, hänen maahan vuotanut verensä, hänen joutumisensa Isän hylkäämänä kantamaan iankaikkisen tulen rangaistuksen ja kuoleman ruumiissaan, ovat se ainutkertainen uhri, jonka tuottama siunaus riittää koko ikuisuudeksi ja on koko ikuisuuden pelastetun seurakunnan yhä syvenevän ylistyksen syy. Kirkastetussa ruumiissa nyt ylösnoussut Kristus edelleen todellisena ihmisenä ja todellisena Jumalan istuu ikuisesti Isän oikealla puolella. Mikään ei tule häntä erottamaan ylipapillisesta ja kuninkaallisesta asemastaan ja tehtävästään oman seurakuntansa hyväksi.

Tulee vielä se päivä, jona hän tulee kukistamaan kaikki vihollisensa. Synti hävitetään lopullisesti, niin ettei uudessa maassa ja uudessa taivaassa kukaan tee syntiä. Kadotetut sielutkaan eivät voi enää tehdä syntiä, kun he kärsivät oikeudenmukaista tuomiotaan Jumalan tulen polttaessa heitä ikuisesti. Tuonela ja kuolema hävitetään, Saatana ja kaikki pimeyden enkelit joutuvat kärsimään helvetin tulessa ikuista tuomiotaan. Lopullinen ja ikuinen voitto on Kristuksen.

...sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydelliseksi ne, jotka pyhitetään.(14)

Jae 10 osoitti, että meidät on pyhitetty täydellisesti Kristuksen uhrilla. Joku voi nyt kysyä, miten täydellistä voi enää pyhittää. Mutta me olemme täydellisiä Kristuksessa eli kun Isä katselee meitä, hän näkee meissä Kristuksen täydellisyyden, meille aivan omaksi annetun lahjavanhurskauden ja lahjapyhyiden.

Mutta suhteessamme Kristukseen, me olemme edelleen syntisiä ja syntinen liha, joka synnyttää meissä kaikkinaisia himoja ja kiusauksia sekä langettaa meitä niihin, asuu yhä meissä. Jumalan Pyhä Henki kuitenkin asuu meissä uskoon tultuamme ja alkaa vaikuttamaan meissä Jumalan sanalle kuuliaisuutta ja synnit kuolettavaa pyhitystä sekä rakkauden, rauhaan, ilon ja kärsivällisyyden hedelmiä. Pyhitys tapahtuu siten, että katselemalla Jumalan sanan peilistä Kristuksen kasvoja alamme muuttua hänen kaltaisuuttaan kohti:

Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Pyhitys päättyy vasta ruumiin ylösnousemuksessa, jolloin olemme täysin vapaat synnistä ja saamme Jeesuksen ylösnousemusruumiin kaltaisen olemuksen, joka vastaa täysin sitä kuvaa, jonka Isä näkee meissä jo nyt, kun olemme Kristuksessa.

Liitto

Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki. Sillä ensin hän sanoo: "Tämä on se liitto, jonka minä teen heidän kanssaan näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan ne heidän mieleensä." Ja sitten: "Heidän syntejään ja laittomuuksiaan minä en enää muista." Missä nämä on annettu anteeksi, siellä ei enää tarvita uhria synnin edestä.(15-18)

Jälleen kerran Raamattu todistaa oman syntymänsä. Koko Vanha testamentti, Jeremian kirja mukaan lukien, on Pyhän Hengen antamaa Jumalan puhetta. Aina kun lainaamme Raamattua voisimme myös sanoa: "Näin sanoo Pyhä Henki". Siksi Raamatun lukemisemme tulee tapahtua nöyryydessä ja katseemme itse puhujaan suunnattuna.

Jeesuksen kertakaikkinen uhri takaa yksipuolisen testamenttiliiton, jonka Jumala meidän kanssamme solmi. Kirjeen kirjoittaja palaa tässä yhteenvedossa samaan Jeremian lupaukseen 31:31-32, jota hän käsitteli jo luvussa 8. Siksi meidänkin on syytä toistaa uuden liiton ihanaa evankeliumia omalle sydämellemme aivan päivittäin samalla kuin saamme jakaa hyvää uutista niillekin, jotka eivät sitä vielä ole ottaneet vastaan tai jotka eivät ole vielä edes kuulleet sitä:

"Jumala ei muista meidän syntejäme, jotka hän Jeesuksen veren tähden on antanut anteeksi!" Vaikka me usein kyllä muistamme vielä entiset lankeemuksemme, meidän on syytä muistaa ne anteeksi saatuina ja kiittää saamamme armon suuruutta ja Golgatan uhriveren riittävyttä.

Pietari varoittaa entisissä synneissä märehimisestä näin:

*Pyrkikää juuri siitä syystä innokkaasti osoittamaan uskossanne hyveitä, hyveissä ymmärrystä, ymmärryksessä itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalanpelkoa, jumalanpelossa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa rakkautta kaikkia kohtaan. Jos teillä on nämä ja ne yhä enentyvät, ne eivät anna teidän olla toimeettomia eivätkä hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa. Mutta se, jolla ei näitä ole, on sokea ja likinäköinen. **Hän on unohtanut puhdistuneensa entisistä synneistään.** (2. Piet. 1:5-9)*

Kehotusosa alkaa

Heprealaiskirje jatkuu tästä eteenpäin kehotusosalla, jossa on kysymys nimenomaan pyhityksestämme. Kehotukset voi helposti tulkita väärin jonkinlaisena uutena lakina, jota meidän pitää omalla voimallamme toteuttaa. Mutta siitä ei ole kysymys. Pyhitys on Jumalan Hengen vaikutusta. Se perustuu sille, että Kristuksessa olemme jo täydellisen pyhät. Jumalan solmima liitto ja hänen antamansa lupaukset tekevät pyhityksen mahdolliseksi, vaikkei se olekaan aina helppoa:

Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille hänen tuntemisensa kautta kaiken, mitä tarvitaan elämään ja jumalanpelkoon. Hän on kutsunut meidät omalla kirkkaudellaan ja voimallaan ja niiden kautta lahjoittanut meille kallisarvoiset ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. (2. Piet. 1:3-4)

Vanhurskauttaminen ja pyhitys

Sekä vanhurskauttaminen että pyhitys ovat Jumalan työtä Kristuksen uhrin perusteella ja Jeesuksen veren jatkuvan vaikutuksen seurausta. Molemmissa on kysymys samasta Jumalan käsittämättömän suuresta armosta, jonka hän osoitti meitä kohtaan Kristuksessa. Molempia tarvitaan, mutta on tärkeää nähdä, että pelastusvarmuutemme ei perustu siihen kuinka hyvin kasvamme pyhityksessä vaan pelkästään Kristuksen lahjoittamaan täydelliseen pyhyyteen eli lahjavanhurskauteen.

Vanhurskautuksen ja pyhityksen suhdetta kuvaa seuraava kaavio:

Jumalan anteek- siantamus

Tuomarina

Vanhurskaana tuomiona

iankaikkisen kadotuksen ansaitsevan

synnin tehneelle syylliselle

tuomarina toimivalta

Jumalalta

tulee sana

tuomiona.

Se synnyttää syyllisyyden tunteen.

Tuomion kauhun vallassa

Jumalan vihollisena hän antautuu ja

tunnustaa syntinsä.

Kristuksen ristin tähden

hän saa syntinsä anteeksi.

Hän vapautuu kadotuksen uhasta ja

Jumalan kanssa syntyy

uusi

suhde.

Isänä

Voidakseen kasvaa pyhityksessä

ajallisen kurituksen ansaitsevan

synnin tehneelle syylliselle

Isänä toimivalta

Jumalalta

tulee sana

nuhteluna.

Se synnyttää syyllisyyden tunteen.

Isän murehduttamista katuen

Hän tekee lapsena parannuksen ja

tunnustaa syntinsä.

Kristuksen ristin tähden

hän saa syntinsä anteeksi.

Hän vapautuu ajallisesta kurituksesta ja

Jumalan kanssa syntyy

entistä syvempi

suhde.

Uskoon tulossa vanhurskaana tuomiona iankaikkisen kadotuksen ansaitsevan synnin tehneelle syylliselle tulee tuomarina toimivalta Jumalalta sana tuomiona. Se synnyttää syyllisyyden tunteen. Tuomion kauhun vallassa Jumalan vihollisena hän antautuu ja tunnustaa syntinsä. Kristuksen ristin tähden hän saa syntinsä anteeksi. Hän vapautuu kadotuksen uhasta ja Jumalan kanssa syntyy uusi liittosuhde.

Pyhityksessä uskova kohtaa Isän. Voidakseen kasvaa pyhityksessä ajallisen kurituksen ansaitsevan synnin tehneelle syylliselle Isänä toimivalta Jumalalta tulee sana nuhteluna. Se synnyttää syyllisyyden tunteen. Isän murehduttamista katuen Hän tekee lapsena parannuksen ja tunnustaa syntinsä. Kristuksen ristin tähden hän

saa syntinsä anteeksi. Hän vapautuu ajallisesta kurituksesta ja Jumalan kanssa syntyy entistä syvempi suhde.

Sekä vanhurskauttamisessa että pyhityksessä on kysymys syntien anteeksi saamisesta. Molemmissa on vaikuttavana syynä Kristuksen vuodattama uhriveri. Edellinen on kertakaikkinen tapahtuma ja se pysyy voimassa iankaikkisuuteen asti. Jälkimmäinen on toistuva prosessi, jossa ihminen saa kasvaa Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Molemmissa ihmisen kokema syyllisyyden tunne on samanlainen samoin kuin anteeksiantamuksen ilokin. Molemmissa vaikuttava voima tulee Jumalan sanan kautta Pyhäältä Hengeltä. Mutta pelastusvarmuus voi levätä vain vanhurskauttamisen varassa. Siksi uskon vaelluksessa meidän on toistuvasti palattava siihen ja nostettava katseemme ristillä kärsineeseen ja ylösnousseeseen Vapahtajaan. Niin tehden saamme päivittäin uuden voiman taistella syntiä vastaan ja elää kuuliaisena Jumalan tahdolle.

Mitsuko Yoshida sai elämän viime metreillä - Pastori Makito Masakin kertomana

Itä-Tokushiman seurakunnan pastori Masakille tuli eräänä iltana kirkkoon puhelu Mitsuko Yoshida nimiseltä rouvan omaisilta sairaalasta. Mitsuko oli aiemmin käynyt kirkossa ainoastaan yhden kerran. Senkin hän oli tehnyt erään ystävänsä vuoksi. Hän oli valinnut elämäntavakseen uskonnottomuuden voidakseen olla ystävä mahdollisimman moniin uskontoihin kuuluvien ihmisten kanssa. Hän ei pitänyt Jumalaa tarpeellisena.

Kuukausi sen jälkeen kun Mitsuko oli käynyt kirkossa, hän sairastui vakavasti. Hänellä ei ollut sielun rauhaa. Hän huomasi, ettei hän oma tahdonvoimansa eikä hänen perheensä eikä sairaanhoito kyennyt antamaan apua hänen sydämensä pelkoon. Sisäisten taisteluidensa keskellä hänen mieleen muistui ystävä, joka oli kerran saanut hänet mukaansa kirkkoon.

- Entä jos pyytäisin sen kirkon pastoria tulemaan luokseni!

Mitsuko oli pyytänyt moneen kertaan läheisiään soittamaan kirkkoon, mutta he olivat kieltäytyneet. Heistä oli sopimatonta pyytää pastoria, jonka kirkossa asianomainen on käynyt vain kerran elämässään. Vimmoissaan Mitsuko lopulta repi tiputus-pussit ja letkut irti noustakseen itse puhelimeen. Niin hän sai tahtonsa läpi ja omaiset soittivat kirkolle.

Pastori Masaki lähti tapaamaan Mitsukoa. Vuoteessa makaavaa Mitsukoa oli vaikea tunnistaa samaksi ihmiseksi, joka oli vain vähän aikaisemmin terveen näköisenä käynyt kirkolla. Hänen kasvonsa olivat kellertävän kalpeat ja silmät voimattoman näköiset. Silti hän ojentautui nähdäkseen meidät, kun tulimme ovesta sisään. Kun omaiset ja hoitajat olivat poistuneet huoneesta, sanoin hänelle.

- Raamatussa sanotaan "Älä pelkää. Jumala ei koskaan jätä eikä hylkää sinua." Siksi sinun ei tarvitse olla peloissasi.

Mitsuko, joka ei ollut uskonut edes Jumalan olemassa oloon, vaikutti hämmästyvän sanojani ja kertoi:

- Pastori, minä olen ollut kauhean peloissani siitä, mitä minulle tapahtuu, kun kuolen? Se on pahempaa kuin mikään ruumiillinen kipu. Kuulin kerran lääkärin ja sairaanhoitajien puhuvan keskenään: "Eikö hän ole vielääkään kuollut? Onpa ihmeen sitkeä." Kun suljen silmäni, tuntuu kuin vajoaisin koko ajan jonnekin.

- Vai sillä tavalla, rouva Yoshida. Sinulla on ollut todella rankkaa. Mutta oli hienoa, että haluat kuulla Raamatun opetusta. Raamatussa sanotaan: "Ole turvallisella mielellä, sillä kaikki sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi Jeesuksen tähden."

- Ihanko totta? Olen pelännyt ja aivan selkäpiitäni on karminut ajatuskin, että on joku, joka tietää koko sydämeni saastaisuuden ja tuomitsee tekoni oikeudenmukaisesti.

- Saat olla turvallisella mielellä. Vaikka kuinka yrittäisit, et voisi syntejäsi itse mitenkään sovittaa. Mutta Jeesus, joka tiesi, että olet syntinen Jumalan edessä, rakasti sinulta niin paljon, että kantoi sinun sijastasi kaiken sinun syntisi rangaistuksen ristillä ja kuoli puolestasi. Koska Jumala on vanhurskas, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.

- Minusta vain tuntuu, että Jumala on pelottava, koska hän on niin oikeudenmukainen.

- Niin, mutta juuri siksi, että Jumala on oikeudenmukainen, hän ei voi enää tuomita sinua syntiesi vuoksi, sillä Jeesus otti jo vastaan sinulle kuuluneen synnin rangaistuksen. Taivaallinen Isä vakuuttaa, että hän on saanut riittävän hyvityksen sinun synneistäsi. Siitä todistuksena hän on herättänyt Jeesuksen ylös kuolleista. Eihän velkoja voi enää tulla sinun luoksesi, jos joku toinen on maksanut lainasi puolestasi.

- Voin siis olla turvallisella mielellä, koska Jumala on oikeudenmukainen.

- Aivan. Sitä paitsi Jumala valmisti tämän pelastuksen sinulle jo 2000 vuotta sitten, paljon ennen kuin ehdit edes pyytää sitä, rouva Yoshida. Jeesus antaa sinun myös elää tässä ajassa niin kauan, kun hänellä on vielä sinulle varattuna tehtävä täällä. Sinun elämästäsi et päättä sinä itse eivätkä edes lääkärit vaan Jumala. Elät siihen asti, kunnes tehtäväsi täällä päättyy. Sitten Jeesus tulee ottamaan sinut luokseen sinua varten valmistamaansa asuinsijaan. Jeesus sanoi, että jos uskot häneen ja otat kasteen, pelastut. Voit sanoa hänelle: "Niinkö Jumalani. Ilomielin luotan sinuun." Niin Jeesus lahjoittaa sinulle syntien anteeksiantamuksen ja uuden elämän.

- En ole koskaan ennen kuullut mitään tällaista. Olipa hyvä, että tulit, pastori. Olen todella helpottunut. Kiitos, että toit minulle Raamatun hyvän uutisen, Mitsuko sanoi.

Rukoilin vielä hetken Mitsukon kanssa ja kun katsoin häneen, huomasin värin palanneen takaisin hänen kalpeille kasvoilleen. Verenkierto oli hetkessä tullut paremmaksi ja hänen huulensa olivat taas terveen punaiset. Huomasin hänen silmissäänkin nyt levollisen ja lempeän loisteen.

Seuraavana päivänä Mitsuko todisti Jeesuksesta hoitajille, lääkäreille ja ystäville, jotka olivat tulleet häntä katsomaan. Kaikki ihmettelivät, miten pohjattoman rauhaton Mitsuko oli kerta heitolla muuttunut säteilevän iloiseksi. Kun pastori Masaki tuli suorittamaan kastetta, Mitsuko kiitti seurakuntalaisia ja otti vastaan kasteen ilosta kyynelehtien.

Hänen tilansa oli niin kriittinen, että hän olisi voinut minä hetkenä tahansa kuolla. Iloinen ja kiitosta pursuava Mitsuko ehti viettää noin kolmen viikon elämän kristittyinä, kunnes hänet otettiin taivaaseen. Hän kertoi hyvää sanomaa hoitajilleen ja rukoili kristittyjen ystäviensä kanssa. Hänen potilashuoneestaan tuli paikka, jossa hän saattoi levätä Jeesuksen armossa ja rauhassa.

Pastori Masaki jatkaa: Kun Mitsukon lähtö Jeesuksen luo tuli, ehdin Jumalan armosta saattamaan häntä. Rukoilin Mitsukon vuoteen vierellä häntä kädestä kiinni

pitäen. Silloin Mitsuko, joka oli ollut useita päiviä tajuttomana, avasi silmänsä ja hymyili minulle hitaasti seitsemisen kertaa. Hänen heikkenevä hengityksensä ei kuulostanut lainkaan tuskalliselta. Pikemminkin se muistutti äidin syliin hiljaa nukah-tavan vauvan hengitystä. Sitten hän huokasi syvään ja pääsi perille Jeesuksen luok-se. Se oli ihmeellinen päätös hänen ajalliselle matkalleen. (1995)

Entä sinä?

Oletko sinä jo oppinut tuntemaan sellaisen Jumalan, joka Kristuksen täydellisen uh-rin vuoksi antaa anteeksi kaikki sinun syntinsä ja antaa sinulle elämän yhteyden it-sensä kanssa? Ellet vielä ole, Herra kutsuu sinua taipumaan tunnustamaan sen, että ansaitset tuomion ja kadotuksen. Hän on valmis antamaan sinulle kaiken an-teeksi Jeesuksen Golgatan uhriveren tähden, kun huudat häntä avuksi: "Pelasta mi-nut, armahda minua syntistä, ota minut omaksesi ja tule minun elämäni Herraksi!"

Jos tunnet jo Vapahtajan, hän kutsuu sinut tänään uudelleen tunnustamaan kaiken sen, mikä on tahrannut omantuntosi, ja omistamaan uuden puhdistuksen ja armon hänen täydellisen uhrinsa perusteella. Herra iloitsee sinusta ja haluaa puhdistaa si-nut, jotta voisit kantaa enenevää hedelmää hänen nimensä kunniaksi.